

МИР

Чи Може Він
Тривати?

Чи може релігія гарантувати тривалий мир?

***Що таке “звір, що був, і нема, і з’явиться”?
(Об’явлення 17:8)***

Хто встановить неминучий мир, і коли?

Повністю
підтверджені
в і д п о в і д і
наведено в цій
брошурі.

— Видавці

АВТОРСЬКЕ ПРАВО, 1942

І ОПУБЛІКОВАНО

ТОВАРИСТВОМ ВАРТОВОЇ БАШТИ

БІБЛІЇ І ТРАКТАТІВ, ІНК.

Міжнародна Асоціація Дослідників Біблії

Бруклін, Нью-Йорк, США

ФІЛІАЛИ:

Лондон, Буенос-Айрес, Кейптаун, Берн, Стратфілд,
Бомбей, Ріо-де-Жанейро, Мехіко та інші міста.

Видано у Сполучених Штатах Америки

(перекладено з англійського видання)

МИР — Чи Може Він Тривати?

КОЛИ у 1914 році “чотири вершники” розпочали свою їзду по світу, країни і народи болісно відчули сталеві копита вогненно-червоного коня. Його шалений галоп був передбачений в Апокаліпсисі такими словами: “І вийшов кінь другий, червоний. А тому, хто на ньому сидів, було дано взяти мир із землі та щоб убивали один одного. І меч великий був даний йому”. (Об’явлення 6:4) Ця поїздка, що призвела до кровопролитної Світової Війни, здавалося, закінчилася в 1918 році, і меч був вкладений у піхви з миром. Сподівалися, що це буде постійний мир. Тепер можна бачити, що мир був лише перемир’ям, тривалим припиненням воєнних дій. Вогняний кінь знову люто мчить землею, і мир забирає тотальна війна, яка за масштабами і руйнівністю перевершує Світову Війну. Наївні мрії про тривалий мир були розбиті грубим пробудженням. Чому?

Ділові люди говорять про це як про війну за світове панування. Це запекле зіткнення між сторонами двох ідей, які не можуть завжди діяти пліч-о-пліч на цій землі. Вони непримиренні, і тому створюють розділений дім людства. З огляду на те, що насувається на світ, нікому не принесе користі приховувати від самих себе

істину, з думкою, що, задушивши істину, можна прокласти шлях до мирного співіснування. Великий крик народів, які борються з тоталітарною агресією, — це крик про свободу. Великий “Князь Миру” сказав: “Істина зробить вас вільними”. Давайте ж заради свободи не будемо боятися дивитися істині в лице. Відверта істина полягає в тому, що релігія є коренем світових проблем. Цей факт ясно видно всім, хто бажає побачити істину і правильно впорядкувати свій шлях. Мова йде не тільки про свободу, але й про життя.

Уважні дослідники історії погоджуються, що з часу так званого “Реформаційного руху” чотири століття тому була створена й існувала умова, що врешті-решт мала вилитися у всезагальну війну за світове панування. У результаті цієї Реформації релігійна організація в Англії, до тих пір пов’язана з папським Римом, була націоналізована, і Британія стала релігійно незалежною від Ватикану нацією. Потім послідувало створення і поширення Британської Імперії до країв землі. Це була Протестантська імперія, і проти неї марно кидалися із заздрістю Католицькі імперії Іспанії та Франції. На додачу до цього, в 1776 році народилася Американська нація, революційна демократія, яка встановила відокремлення релігії від держави, а отже, це була некатолицька республіка. Її зв’язки з Британською Імперією були очевидними, і, незважаючи на деякі розбіжності, ці зв’язки ставали дедалі міцнішими з плином часу і розвитком світових подій. Таким чином,

цивілізація, яку знала земля протягом останніх трьохсот років, трималася разом і домінувала через дві протестантські і некатолицькі світові держави демократичних ідеалів. З цієї причини демократія асоціювалася з протестантизмом, і духовенство розпалювало проти неї велике упередження в католицьких землях.

Аж до Реформації домінувала тільки Католицька цивілізація, спосіб життя і правління якої відзначений абсолютними, автократичними правительствами, підтримуваними і благословенними духовенством тоталітарної Ієрархії. Ця тоталітарна релігійна система вимагала беззаперечного послуху і підкорення волі Ієрархії, і не допускала демократії та свободи віросповідання згідно з написаним Словом Божим. Цим пояснюється вчинок голови Ватикану в 1849 році, коли він закликав французькі армії повалити республіку, яку волелюбні італійці встановили в Римі того року. Це пояснює таємні угоди Ватикану через його нунція в Німеччині, нинішнього папу, за допомогою яких вождь нацистів, хрещений католик, був приведений до влади як диктатор Німеччини, і було укладено конкордат з Ватиканом, а Німецьку Республіку було знищено. Це також пояснює, чому Ватикан і його ієрархія в Іспанії та в Америці схвалили повстання бунтівників щоб повалити Іспанську республіку за допомогою нацистських і фашистських диктаторів, які мають конкордатні відносини з Ватиканом. Це пояснює далі, чому після того, як японці розпочали свій наступ у 1937 році для завоювання

Китайської Республіки, Ватикан розіслав інструкції своїм місіонерам у Китаї, щоб переконати китайців підкоритися японському контролю. Це пояснює, чому у 1940 році Французька Республіка була зраджена, а побожний член релігійної організації став головою держави, скасувавши “Братерство, Рівність і Свободу” і створивши Фашистську державу.

Більше того, це пояснює, чому релігійний вплив стояв за Громадянською війною 1861 року, і Ватикан вів переговори з головою Конфедерації, досягнувши шокуючої кульмінації у вбивстві Авраама Лінкольна, який не належав до жодної релігійної організації, але твердо стояв на Святій Біблії. Це пояснює, нарешті, причину спалаху релігійної нетерпимості в Америці у 1940 році, великому році Гітлера, і насильства натовпу, підбурюваного згаданими релігіоністами проти свідків Єгови, які вірять у праведні принципи Конституції цієї Республіки та викривають плани і зусилля релігійно-тоталітарного об’єднання щодо світового панування.

Тому для продовження демократії життєво важливо, щоб правителі народів пам’ятали про вище викладені істини, коли вони слухають слова видатного архієпископа Америки, який виступає від імені Ватикану. Виступаючи в Колумбусі, штат Огайо, у лютому 1942 року на тему “Як може настати мир у світі?”, цей представник Ієрархії сказав: “Ворог, якого найбільше бояться диктатори націй і всі тоталітарні правительства, — це Католицька Церква. У

демократичних країн світу немає причин боятися церкви. Історія не дає їм жодних підстав для підозр... Разом із пророчим Папою Левом XIII давайте скажемо: ‘Христос, наш Господь, повинен бути відновлений як правитель людського суспільства’”. (Цинциннаті *Таймс-Стар*, 24 лютого 1942 р.) Святе Письмо та історичні факти доводять, що Христос Ісус ніколи ще не був “правителем людського суспільства”. Тому пропонуване ‘відновлення’ насправді означає відновлення світового панування релігійного голови Ватикану, який стверджує, що є “намісником Христа”. Незмінною політикою і метою цієї наймогутнішої релігійної організації, її самого серця, є СВІТОВЕ ПАНУВАННЯ, як необхідне для спасіння світу, бо вона стверджує, що є видимим представником Царства Христа. Насильницькі, нехристиянські засоби, використовувані цією релігійною організацією для досягнення своєї позиції світового панування, “ніколи не дозволяли цій землі насолоджуватися міцним миром”.

Натхненне пророцтво Даниїла в одинадцятому розділі передбачило цей нинішній конфлікт, як війну між тоталітарним “північним царем” і демократичним “південним царем”. Воно вказує на тоталітарну світову владу, як на агресора в боротьбі за світовий контроль у “час кінця”. З 1914 року світ перебуває в цьому “часі кінця”, з ОСТАНОЧНИМ КІНЦЕМ, ще попереду. Як саме довго триватиме бурхлива тотальна війна, Писання, схоже, не показує. Деякі релігійністи називають цю війну “Армагеддоном”. Інші,

спостерігаючи за театром битви, що наближається до Мегіддо в Палестині, запитують: “Ми зіткнулися з Армагеддоном?” Писання ясно показують, що остаточна битва Армагеддон буде набагато більш грандіозною, ніж боротьба між “північним царем” і “південним царем”; це всесвітня війна, боротьба між світами. У ній буде знищено весь нинішній злий світ, а новий світ праведності, який Всемогутній Бог встановить через Ісуса Христа, принесе мир, процвітання і життя на цю виснажену війною землю. Отже, ця міжнародна війна не є “битвою того великого дня Всемогутнього Бога”. — Об’явлення 16:14-16.

Писання показують, що перед тим, як настане Армагеддон, повинен настати мир. Тому доречно, щоб проблеми такого миру були розглянуті саме зараз. Проблеми війни нині охоплюють народи, і жоден істинний християнин не стане на шляху тих, хто цим стурбований. Але війна передує миру; і в радіозверненні у Філадельфії, яке трансливалося по всьому світу, стосовно післявоєнного керівництва, генеральний прокурор Сполучених Штатів сказав (3 липня 1942 р.): “Мені здається корисним, що в 1942 році люди думають про шляхи досягнення миру і діють відповідно до своїх думок — так, навіть зараз, коли війна ще не виграна. Це означає, що до нас нарешті прийшло усвідомлення того, що світова війна і мир в усьому світі не можуть бути розділені як частини одного і того ж великого потрясіння. Проблеми миру і війни взаємозалежні”. (Нью-Йорк *Таймс*,

4 липня 1942 р.) Незабаром після цього екс-президент країни заявив в трансляції з Сан-Франциско: “Якими б не були змінюваними погляди наших союзників у війні, американці повинні сформулювати такий мир, якого хочуть вони. Вони повинні визначитися до закінчення війни, інакше мир укладатимуть інші, а не ми”. (Нью-Йорк *Таймс*, 13 липня 1942 р.) А в його недавній книзі “Проблеми тривалого миру” написано: “Мета цієї війни, найжахливішої за три століття, є встановити тривалий Мир. Спочатку ми повинні виграти війну. Але ми не здобудемо тривалого миру, якщо не підготуємося до нього. А підготуватися ми можемо тільки шляхом повної і вільної публічної дискусії, шляхом холодного аналізу”. У травні було виявлено, що післявоєнним плануванням тоді займалися тридцять п’ять державних установ. (Заявлено Т. Е. Д., 9 травня 1942 р.) По післявоєнним проблемам проводяться міжнародні дискусії, а також громадські форуми.

Тому своєчасним і невідкладним є питання: “Мир — Чи Може Він Тривати?”. Відповідь залежить від того, як будуть вирішені проблеми миру. Найбільший релігійний глава “християнства” заявляє про своє право утримувати світове панування, і він прагне застосувати свою владу та вплив на мирній конференції, навіть пропонуючи Ватикан для її проведення. Унаслідок свого конкордату з фашистським диктатором Риму в 1929 році він тепер є як світським, так і релігійним правителем. Ієрархія і релігійне населення, яким він управляє як бог,

заявляють, що Мирний Договір 1919 року провалився, тому що папа не брав у ньому участі. Тепер він виступає в ролі миротворця, намагаючись отримати відповідне місце або голос на майбутній Мирній Конференції. Якщо він його отримає, і якщо буде дотримано Віденського договору 1815 року, щодо першості дипломатичних представників, то він або його офіційний представник повинен головувати як “декан” усіх конференцій. Один з його американських архієпископів каже: “Єдиний міцний мир, який поверне світ до здорового глузду і до відчуття гідності людської особистості — це мир Папи Пія XII”. А монсенйор в радіопередачі з Вашингтона, округ Колумбія, каже: “Той [тобто Пачеллі], чиє ім’я пов’язане з миром, буде тим, хто відновить мир у світі; бо коли мир настане, він настане не так, як світ очікує або планує, а зовсім несподіваним чином”. — Монс. Ф. Дж. С., 8 лютого 1942 року.

Тому повідомлення Юнайтед Прес від 15 липня з Віші, Франція, становило особливий інтерес для американців, які вірять лише в мир через перемогу, а не в мир через переговори з бандитом, і в цьому повідомленні йшлося: “Дипломатичні кола заявили сьогодні ввечері, що Ватикан готує енцикліку про мир, яка буде опублікована в середині серпня, що визначатиме ідеї Папи Пія XII про основу для миру через переговори і післявоєнне світове планування”. “Більш раннє повідомлення Юнайтед Прес з Віші, яке, очевидно, мало якесь відношення до цього звіту, було повністю вилучено

цензурую, за винятком заяви про те, що нещодавно ‘відбулося помітне зближення Ватикану і некатолицьких властей’”. (Нью-Йорк *Таймс*, 16 липня 1942 р.) Кого включають в себе ці “некатолицькі влади”, можна здогадатися, якщо згадати той факт, що, незважаючи на розрив між Італією та Сполученими Штатами, секретар особистого посланника президента тим часом діє, як представник цієї країни у Ватикані.

Політичні державні діячі світу також з тривогою дивляться вперед на мир. Дехто боїться миру більше, ніж війни, побоюючись великого післявоєнного спаду, безробіття, збоїв у промисловості, розриву комунікацій, заплутаних міжнародних боргів, анархії та революцій у різних місцях, голоду і мору, та інших лих. Вони сподіваються, що помилки і прорахунки 1919 і наступних років не повторяться. Передбачається велика боротьба за “підняття рівня життя від одного кінця цієї планети до іншого”. Нацистський диктатор повів свої орди у світову агресію обіцяючи, за його словами, “соціальну державу, що має бути й буде взірцем досконалості в усіх сферах життя”; а папа опублікував світові програму з п’яти пунктів для миру у світі.

Ті, хто дотримується демократичного мислення, сподіваються на Сполучені Штати світу, “сім’ю націй”, “всесвітню асоціацію” засновану на Організації Об’єднаних Націй, включаючи “всесвітній легіон”. Один речник каже: “Міжнародна конституція і правительство стануть післявоєнною необхідністю”. Інші виступають

за “Всесвітній білль про права”. Треті кажуть, що докази показують, що надії світу знову покладаються на Лігу Націй; а один представник коледжу каже, що ключовим у відродженій Лізі повинен стати Світовий Суд для міжнародного арбітражу. Один з членів кабінету самого президента каже: “Світова організація, з Організацією Об’єднаних Націй як основою, буде визначати мир, а післявоєнний світ буде охоронятися союзними державами”.

Віце-президент заявляє: “Століття... яке настане після цієї війни, може і повинно бути століттям простої людини”; а інший член кабінету міністрів прогнозує “народне століття”. Професор економіки каже, що новий світ, який люди сподіваються побудувати, буде “світом простої людини”. Подібної думки і ті, хто говорить про “демократичну революцію” в усьому світі. Інші попереджають про великі труднощі на шляху “будь-якої спроби нав’язати народам особисту свободу і представницькі уряди”. Незаперечні факти голосно свідчать про те, що великою перешкодою на шляху до світового панування демократичного способу життя є тоталітарна релігійна система зі штаб-квартирою у Ватикані. В цілому, тенденція націй явно спрямована на об’єднання всіх у світове правительство, яке буде сильнішим, ніж будь-яка з його частин, з повноваженнями забезпечувати дотримання міжнародного права і гарантувати мир і безпеку всюди за допомогою міжнародної поліції.

Ті правителі і представники народу, на яких

покладено завдання облаштування післявоєнних умов, несуть величезну відповідальність не тільки перед народом, а й перед великим Вселенським Правителем, Богом Єговою. З цим пов'язана доля націй і народів. Справедливо, що люди зацікавлені та глибоко стурбовані; вони не хочуть бути розчарованими в мирі, який буде укладено. Воювавши і витримавши труднощі та позбавлення війни, вони мають право знати, чого очікувати. Слід визнати, що тривалий мир і “гарантія постійної безпеки після війни” обіцяються і чесно бажаються і плануються щирими людьми при владі. Але хто може дати непорушну впевненість, що мир, укладений недосконалими людьми, спрацює і приведе до здійснення всіх заповітних надій покладених на нього?

На це життєво важливе питання є тільки одна авторитетна відповідь. Це безпомилкова відповідь самого Бога Єгови. Його відповідь записана у священній Біблії, Книзі, яку не беруть до уваги і з якою не консультуються люди світу у всіх своїх пропозиціях і планах щодо миру. Відносно цього курсу Писання говорить: “Нечестиві будуть обернені в пекло, і всі народи, що забули Бога”. (Псалом 9:18) І: “Є дорога, що здається людині правильною, але кінець її — дорога смерті”. — Приповісті 16:25.

Духом Господа Бога Його відповідь стає ясною для пояснення при цьому кінці світу, щоб люди доброї волі могли бути спрямовані до істинного миру без кінця і могли уникнути пасток знищення. Ніщо не може бути більш

невідкладним для нас, ніж розглянути Божу відповідь зараз, поки не стало надто пізно. Апостол називає Єгови “Богом миру”. (Римлянам 16:20) Через Улюбленого Сина, якому “наречеться ім’я... Князь Миру”, Єгова Бог дає пряму відповідь в останній книзі Біблії, котра книга, за словами Дателя, показує “те, що незабаром має статися”. (Об’явлення 1:1) Вона показує, велику перешкоду на шляху до тривалого миру, і хто встановить бажаний мир, усунувши багатовікову перешкоду цьому. Стосовно домінуючої ролі Бога у побудові миру Всемогутній проголошує в Ісаї 45:7: “Я утворю світло і створюю темряву; Я роблю мир і створюю зло [лихо]; Я — Єгова, що чинить усе це”. (*Ам. Поп. Вер.*) Не може бути міцного миру, окрім того, який створений і схвалений Ним. Це було і знову буде помилкою короткозорих, самовпевнених людей — ‘кричати про мир’; “коли миру немає”. — Єремія 8:11.

Велике спірне питання, котре за важливістю піднімається вище за всі інші, — це ВСЕСВІТНЄ панування. Тобто, хто є верховним у всесвіті і хто ним правитиме? Хто є Всевишній і Всемогутній Бог? Це спірне питання було підняте великим бунтівником і противником Єгови, якого тому називають “сатаною-дияволом”. Питання для вирішення, було підняте ним у дні Едему і у зв’язку з досконалою людиною на землі. Тепер, починаючи з 1914 року, через скинення сатани і його організації демонів з їхнього небесного становища на землю, це спірне питання було змушене уповільнитися

і потребує врегулювання прямо тут, на землі. Отже, на землі відбудеться велика битва Армагеддон. Тому ця битва могутніша, ніж просто тотальна війна між народами, і доля народів назавжди визначатиметься тим, де або на чиему боці вони стоять у цьому всесвітньому конфлікті. Ця “битва того великого дня Всемогутнього Бога” покладе край усім суперечкам про те, хто буде правити землею — Бог Єгова чи сатана диявол.

Потоп за днів Ноя був проявом того, що Бог може зробити в битві Армагеддон, і Син Божий сказав, що “як було за днів Ноя, так буде і за днів Сина Людського”. (Матвія 24:37-39) Потоп повністю знищив усіх нечестивих на землі. Чому ж тоді земля не залишилася праведною? Тому що дияволу і його військам демонів було дозволено залишитися; і це Бог дозволив, щоб випробувати чесність людей по відношенню до Нього. Отже, коли рід почав розмножуватися, диявол викликав повстання серед людей всупереч Теократичному закону Творця людини. Провідною організацією в цьому відриві від підпорядкування Божому закону був релігійний Вавилон, який був тоталітарною організацією, заснованою Німродом, його царем. Вавилоняни прославляли і обожнювали його як могутнішого за Єгову. Корінне значення назви “Вавилон”, або “Баб-іль”, — “Ворота бога”, таким чином посилаючись на сатану диявола як на претендента проти всесвітнього панування Єгови. Але Бог Єгова назвав цю організацію “Ба-бель”, що означає “замішання”.

З самого початку Вавилон був організований для Сатани, “князя цього світу”, і був ворогом Всевишнього Бога, Єгови. Тому Вавилон використовувався і використовується в Біблії як символ цілої організації Сатани, котрий є невірним Люцифером. Проти невидимого правителя цієї нечестивої організації пророк Єгови, Ісая, був натхнений сказати: “Ти вимовиш цю приповідь проти царя Вавилонського та скажеш: ... Як ти впав з неба, о Люцифере, сину ранкової зорі! як ти повалений до землі, що знесилив народи! Бо ти сказав у своєму серці: ‘Зійду я на небо, піднесу мій престол над зірками Божими, сяду також на горі зборів, на півночі, підіймуся над висотою хмар, буду подібний до Всевишнього’”. — Ісая 14:4, 12-14.

Основою стародавнього Вавилону на землі була релігія, і релігія посідала в ньому найвидніше місце, про що свідчили його могутні храми. Його правитель був відданим практиком демонізму і об’єднав у собі релігію та державу. Тому Вавилон також використовувався як символ того, що є головною ланкою або сполучним ланцюгом між невидимими демонами і людьми на землі, а саме, організованої релігії, яка є демонізмом. Відомий британський кардинал Ньюман у своєму “*Есе про розвиток*” відверто заявляє, що його релігійна організація взялася “перетворити самі інструменти та придатки поклоніння демонам на євангельське використання” і що численні релігійні формалізми та дрібнички, не згадані в Біблії, “усі язичницького походження та освячені їх прийняттям до

[римо-католицької] церкви”. Протестантські системи Західної Європи та Америки визнають цю релігійну організацію своєю “матір’ю”, і так кажуть. У Писанні Вавилон символізується як нечиста жінка, і тому той самий символ стосується “організованої релігії”. Метою стародавнього Вавилону було світове панування, і вона знайшла своє найбільше виконання за днів царя Навуходоносора, могутнього практикувача та покровителя релігії. Що це за могутня релігійна організація сьогодні, яка має своєю проголошеною метою світове панування і наказує всім людям підкорятися її релігійному голові для їхнього спасіння? Є лише одна відповідь, і це та, яка все ще є наймогутнішою релігійною організацією у “християнстві” і на всій землі. Тому “організована релігія” “християнства”, як материнська система, так і її дочки, намагається зайняти положення, передбачене в Об’явленні 17:18, 15, де сказано: “А жінка, яку ти бачив, то місто велике, що панує над царями земними. ... Води, які ти бачив, де сидить блудниця, це народи, і люди, і племена, і мови”.

Тепер зверніть увагу на відповідь Писання на наше запитання про мир, яку дав великий Розкривач таємниць у сімнадцятому розділі Об’явлення. Світова війна була зупинена в 1918 році. Засобом, який тоді був призначений і наданий для підтримання миру, була Ліга Націй з її Світовим Судом, до якої, зрештою, приєдналися п’ятдесят сім націй світу! Сполучені Штати не приєдналися до Ліги, але

стали членом Світового Суду, а також підписали Мирний пакт Келлога 1928 року, відмовившись від війни як засобу вирішення суперечок. Протестантська федеральна рада релігійних організацій Америки привітала цю Лігу як “політичне вираження Царства Божого на землі”, але релігійний правитель у Ватикані не вважав її такою. За Лондонським договором 1915 року між Італією та Британією він був виключений з мирної конференції і не брав безпосередньої участі у створенні Ліги Націй. Тому вона ніколи не була популярною серед головної релігійної організації на землі, бо не могла на ній їздити. Однак її минула історія показує, що все, що вона може використати, навіть якщо це самі предмети демонізму, вона освятить для свого використання. Чи освятить вона ще Лігу?

Ліга Націй, зі світовою владою і авторитетом та п'ятдесятьма сімома членами, була політичним створінням багряного кольору, новим і незвичним, але водночас відображала сім світових держав людської історії. Вона також поєднувала в собі живі реліквії всіх семи з них. Тому вона є додатковою світовою державою, “восьмою”. У пророцтві Даниїла політичне правляче створіння або організація символізується звіром. В гармонії з цим, Ліга Націй символізується в Об'явленні 17:3 як “звір багряного кольору, сповнений богохульних імен, що має сім голів і десять рогів”. На його головах чи рогах не згадуються корони, чи діадеми, тому що окремі національні суверенітети

відкидаються в інтересах світової єдності.

Що стосується його богохульних імен, то “богохульство” тут означає приписування людям того, що належить Богові або що може зробити тільки Всемогутній Бог. У зв’язку з цим об’єднанням народів зазначається, що його творці та прихильники обіцяють, що воно робитиме те, що, як чітко проголошує Боже Слово, робитиме лише Його Теократичне Правительство або Царство через Христа Ісуса. Таким чином, ці лжеполітичні та релігійні пророки обклеюють звіряче створіння “богохульними іменами”. Таким чином, вони змушують його “стояти на святому місці”, “де йому не слід”. (Матвія 24:15; Марка 13:14) Це спустошує віру людей в Бога і в Його здатність виконати Свої обітниці. Це змушує людей забути Бога і наповнює їх презирством до Його Слова і сили. У своєму прославлянні самодопомоги та у своїх самовпевнених спробах випередити Бога та привласнити собі славу, вони топчуть Його Слово та ставлять себе в опозицію до Бога та Його царства, і винні в поклонінні створінню. Відкидаючи Слово Господнє, яка в них мудрість? (Єремії 8:9) Вони не мають видіння Праведного Правительства Єгови через Христа, і результат цього є катастрофічним для людей. “Де немає видіння, там народ гине”, — каже приповідь. — Приповіді 29:18.

Ліга Націй була складеним або колективним створінням, нащадком і підсумком попередніх семи світових держав. Про неї Боже Слово каже: “І звір, що був і нема, він сам восьмий й

з сімох, і йде на погибель”. (Об’явлення 17:11) Тепер можна сказати, що Ліга “була, і нема” її. Яка причина цього? Ліга, якою вона була, діяла під пануванням сьомої світової держави, Британської імперії, яка є демократичною та протестантською світовою державою, якої світ ніколи раніше не бачив. Це було неправильне управління, щоб догодити могутній релігійній організації, яка прагнула світового панування. Відразу після створення Ліги була організована по всьому світу Католицька Акція, але особливо у Сполучених Штатах, які були незалежними від Ліги. Потім були організовані фашизм і нацизм, які маневрували до влади, і захопили контроль в Італії та Німеччині.

Через сім років після усунення ліберального правительства фашистський диктатор підписав конкордат з Ватиканом, і місто Ватикан стало політичною державою, вимагаючи політичного визнання всіма народами землі. Через чотири роки, за допомогою Католицької Акції, нацистський лідер скасував Німецьку Республіку і підписав конкордат з головою своєї церкви. За цим послідували акти зневаги до Ліги, які саботували її. Японія розпочала свою агресію проти Китаю, члена Ліги. Нацистський диктатор поставився до Версальського мирного договору як до клаптика паперу та вийшов з Ліги. Фашистський диктатор здійснив напад на Ефіопію, члена Ліги, і, роздратований ставленням Ліги, вийшов з неї. Японія також вийшла з неї. Росія була виключена з Ліги. Потім нацистський диктатор напав на інших членів Ліги —

Австрію, Чехословаччину, Польщу та інших, включаючи головну опору Ліги — острівну твердиню Британію. 20 листопада 1940 року у Відні держави Осі, Японія та Угорщина підписали “нову Лігу Націй”, а через чотири дні Ватикан транслював месу та молитву за релігійний мир і новий порядок речей. З Швейцарією, як крихітним островом серед країн, охоплених тотальною війною, і з загрозою вторгнення та поділу Швейцарії, палац Ліги в Женеві був змушений замовкнути. Хоча сорок членів все ще стверджують про свою прихильність до Ліги, Ліга фактично перебуває у стані припинення життєдіяльності і потребує відродження, якщо вона колись знову житиме. Вона пішла у безодню бездіяльності та неефективності. Її “нема”.

Чи залишиться Ліга в безодні? І знову Слово Боже дає відповідь: “Звір, якого ти бачив, був, і нема; І здивуються ті, що живуть на землі, ті, чиє ім’я не записане в книзі життя від закладин світу, коли побачать звіра, що він був, і нема, і з’явиться”. (Об’явлення 17:8, *Ам. Поп. Вер.*, примітка) Об’єднання світських народів повстане знову. Боротьба між “царем півночі” і “царем півдня” за світове панування робить такий результат цієї тотальної війни неминучим. Необхідність протистояти тоталітарним агресіям і зупинити їх змушує народи до цієї остаточної конфедерації націй для нового порядку, в якій би формі він не був. Видатний нью-йоркський священник нещодавно сказав (19 липня 1942 року): “Це світова сім’я зараз, або інакше колективне самогубство. Щось у

самій природі речей змушує нас до цього; щось більше, ніж ми самі, переслідує нас. Куди не глянь, скрізь це видно”. (Нью-Йорк *Таймс*)

Але зверніть увагу на це: пророцтво показує, що коли “звір” вийде з безодні в кінці цієї тотальної війни, він вийде з жінкою “Вавилон” на спині, або вона залізе йому на спину, шойно він вийде. Це означає, що “організована релігія”, і цього разу релігійна організація зі штаб-квартирою у Ватикані, буде їздити верхи і здійснювати керівний вплив на звіра Ліги. До цього дня Ватикан не скасував своїх конкордатів з нацистськими та фашистськими диктаторами, а в травні цього року він встановив дипломатичні відносини з підлими нападниками на Перл-Гарбор і проігнорував кілька протестів Державного департаменту Сполучених Штатів з цього приводу. Програма Папи з п’яти пунктів закликає до вільної дії Ватикану без втручання як до однієї з вимог його “нового порядку, заснованого на моральних принципах”. Так само Організація Об’єднаних Націй, що протистоїть тоталітарним державам, проголошує свободу релігії як одну з чотирьох свобод, які мають бути забезпечені, коли настане мир. Неодноразові крики та вимоги політиків і релігійоністів “Більше релігії!” переконують, що релігія буде їздити верхи на звірі миру. Особистий посланник, відправлений президентом країни до Ватикану, щоб працювати разом з релігійним главою заради миру, є ще одним передвісником ввічливості та пошани, які будуть віддані “жінці” на ім’я

Вавилон, коли закінчиться тотальна війна. Тоді її зносини з правителями світу задовольнять її земні бажання, і вона оголосить мирну угоду “миром християнства”, ще одним з тих “богохульних імен”, прикріплених до “звіра”.

Тепер виникає питання, яке вимагає відповіді: Чи гарантує релігія, що створений людиною мир триватиме? Коли “організована релігія” піднімається на спину звіра, тоді вона винна у своєму останньому акті духовного блуду зі світом, і тоді починається її остаточний суд. Про це пророчий запис говорить: “Підійди сюди, і я покажу тобі суд над великою блудницею, що сидить на багатьох водах, з якою блудили царі земні... І побачив я жінку, що сиділа на звірі багряного кольору, сповненому богохульними іменами, що мав сім голів і десять рогів. І на чолі її було написане ім'я: ТАЄМНИЦЯ, ВАВИЛОН ВЕЛИКИЙ, МАТИ БЛУДНИЦЯМ І ГИДОТАМ ЗЕМНИМ”. (Об’явлення 17:1, 2, 3, 5) Який би мир релігійна жінка не встановлювала між народами, життєво важливим питанням є: Чи приведе вона правителів і народи до миру з Богом? Нехай ніхто не буде обманутий заявами та вихвалянням “організованої релігії”; бо Боже Слово відповідає: “Ні”. Вона очолить у мирний час війну проти Агнця Божого, Царя Ісуса Христа, і звір “миру” буде наступати туди, куди вона його пожене. Під її впливом правителі, або десять рогів звіра, не віддадуть своєї влади Агнцеві. Пророчий запис говорить: “А десять рогів, що ти бачив, це десять царів, які ще не прийняли царства [бо

ще не були “благословенні” жінкою Вавилон], але приймуть владу як царі на одну годину зі звіром. Вони мають одну думку, і дадуть свою силу та владу звірові”. Що ж тоді? “Вони провадитимуть війну з Агнцем, і Агнець переможе їх; бо Він є Пан над панами і Цар над царями, і ті, що з Ним, є покликані, і вибрані, і вірні”. — Об’явлення 17:11-14.

Видатні державні діячі світу часто публічно посилалися на битву Армагеддон і народи, що збираються там, але не згадували, що запис в Об’явленні 16:14-16 говорить, що це злі демони є силами, які здійснюють збирання. Маючи таку інформацію, народи повинні були б поставити себе на сторожі проти будь-якого демонізму, який є релігією. Але вони цього не зробили. Вони піддалися і тепер вимагають “Більше релігії”, а релігія — це демонізм і проти Бога Єгови та Його Теократичного Правительства. Що зробила релігія, щоб зупинити рух народів до Армагеддону? Нічого; абсолютно нічого! Вона марширувала прямо разом з народами і благословляла їх в їхньому напрямку. Надлюдські демони ведуть народи не до миру, а до війни та руйнування. З демонами, які впливають на курс народів, ніколи не може бути постійного миру. Перед потопом в дні Ноя земля була сповнена насильства, яке було спричинено демонами, а потім раптово настав кінець того старого світу. Чи посилення насильства зараз є вірною ознакою наближення остаточного кінця? У світлі Письма, Так! і настав час для народів взяти до відома, що прагнення релігії,

під проводом ієрархії Ватикану, панувати на землі — це лише ідея і мета демонів, щоб посилити контроль над цією землею та її людьми і таким чином утримувати контроль над усіма в протистоянні Богу Єгови і в запереченні Його всесвітнього панування!

“Війна з Агнцем” означає, що під керівництвом і впливом “організованої релігії” народи забудуть Бога Єгову і Його Теократичне Правительство через Ісуса Христа. Вони оберуть правити самі собою під схваленням та благословенням “жінки” Вавилон. Це гидота для Всемогутнього Бога, бо це протистоїть Йому. Як така “гидота спустошення” буде воювати з Агнцем? Продовжуючи свою нинішню ненависть і переслідування тих, хто з Ним, тобто на Його боці, а саме “покликаних, і вибраних, і вірних”. (Дії 5:38, 39) Це означає, що, гарантуючи релігію, вони будуть протистояти істинному християнству. Вони будуть продовжувати вживати заходів проти свідків Єгови та їхніх товаришів, які проголошують царство Єгови під керівництвом Христа та які відмовляються сісти на ‘звіра миру’ і їхати разом з релігією. Розлючений наполегливим проголошенням Божого царства, і тому що воно виявляє фальшиву, лицемірну позицію релігійного “Нового Світового порядку”, звір з усіма своїми головами та рогами, а також з “жінкою” Вавилон, що підбурює його, зробить відчайдушну спробу розірвати та затоптати до смерті проголошення Царства. Силою йому вдасться зупинити проповідування цього. Але Христос

Ісус попереджав, що коли ця робота свідчення буде завершена, і коли Всемогутній Бог дозволить їй бути зупиненою “жінкою” та звіром, “тоді прийде кінець” для них. — Матвія 24:14.

Коли свідки Єгови будуть поставлені під повне обмеження за порушення почуттів релігійоністів і тоталітарних державних діячів, правителі “нового порядку” будуть вигукувати “Мир”; “але миру не буде”, тобто не буде з Богом Єговою і Його Агнцем, “Царем над царями”. Боже Слово попереджає: “Коли вони скажуть: ‘Мир і безпека!’ — тоді несподівано прийде на них знищення, як пологи на вагітну жінку, і вони не втечуть”. (1 Солунянам 5:3) Знову ми ставимо головне питання: “Мир — Чи Може Він Тривати?”, і Божа однозначна відповідь: Ні! Мир, створений людиною під “благословенням” релігії, буде дуже короткочасним, і політичні царі та правителі недовго насолоджуватимуться ним. У записі сказано, що вони “приймуть владу як царі на одну годину зі звіром”. “Одна година” у Бога означає дуже короткий час; і раптом ці десять рогів і звір підуть на загибель, не мирно, а жорстоко, у битві Армагеддон. Цього разу звір і його голови та роги підуть не в “безодню”, а в “озеро вогняне та сірчане”, щоб бути повністю поглиненими та знищеними. — Об’явлення 19:20; 20:10.

Але що спіткає “жінку Вавилон”, “організовану релігію”, що їздить на звірові? Наприкінці цієї “однієї години” правителів зі звіром, вони будуть змушені побачити лицемірство релігії

та те, що вона обдурила їх фальшивими надіями і завела до безнадійного становища, єдиним результатом якого є знищення. Пророче Слово говорить: “А десять рогів, що ти бачив, і звір, вони зненавидять блудницю, і спустошать її та обнажать, і з’їдять її тіло, і сплять її вогнем. Бо Бог поклав їм у серця чинити Його волю, і прийти до однієї думки, і щоб віддали своє царство звіру, аж поки не виповняться слова Божі”. (Об’явлення 17:16, 17, *Ам. Пон. Вер.*) Чи звернуть увагу релігійністи та всі інші переслідувачі свідків Єгови, що це не вірні свідки Єгови будуть так жорстоко руйнувати “організовану релігію”? Це зроблять світові держави, ті самі, з якими релігія здійснює духовний блуд, об’єднуючись з ними проти Теократії Єгови та тих, хто свідчить про неї. — Єзекіїля 16:28-43; 23:17-31.

“Організована релігія”, що називається “християнством”, проголосила себе містом, названим ім’ям Божим, і таким чином обдурила правителів та їхніх підданих. Що станеться з народами та їхнім об’єднанням для миру в усьому світі, коли Господь Бог через Христа Ісуса раптово розпочне битву Армагеддон і розділить сили Своїх ворогів, а потім “десять рогів” повалять “організовану релігію”? “Роги” не будуть діяти таким чином з любові до Християнства чи до Теократії. Таким чином Бог Єгова виконує Свій суд над “організованою релігією”, а її руйнівникам Він простягає чашу знищення та каже: “Ви неодмінно будете пити. Бо ось Я починаю наводити лихо на місто, що

зветься Моїм іменем, і невже ви залишитесь безкарними? Ви не залишитесь безкарними, бо Я накличу меча на всіх мешканців землі, — говорить Господь Саваот. Так говорить Господь Саваот: Ось лихо піде від народу до народу, і великий вихор здійметься з кінців землі. І будуть побиті Господом [Єговою] того дня від одного краю землі й аж до другого краю землі”. — Єремія 25:28, 29, 32, 33.

Таким чином, раз і назавжди буде вирішено основне питання: Чи буде земля включена під всесвітнє панування Єгови, чи вона продовжуватиме перебувати під “Вавилоном”, який є організацією Сатани? Сатана та вся його організація, видима і невидима, будуть знищені в Армагеддоні, і це питання буде закрите вічним виправданням імені Єгови. Перед тим, як піти на знищення, народи дізнаються, що Він є — Єгова. — Єзекіїля 38:23; Софонії 3:8.

З ранньою долею “жінки” Вавилон, або “організованої релігії”, так чітко викладеною в Божому вірному пророчому слові, людям, які шукають життя та нескінченного миру і які бажають бути Божим народом, посилається застережливий крик: “Вавилон великий упав, упав і став оселею бісів, і притулком усякому нечистому духу, і кліткою для всякого нечистого й ненависного птаха.... Вийди з неї, народе Мій, щоб не бути вам співучасниками гріхів її, і щоб ви не отримали порази її. Бо гріхи її досягли неба, і Бог згадав беззаконня її”. (Об’явлення 18:2, 4, 5) Зараз не час обманюватися. Панування релігії в прийдешньому мирі так званого

“нового порядку” призведе до того, що більшість мешканців землі будуть дивуватися в захопленні “звіром” всесвітньої організації миру. Доля таких, хто відмовляється від Божої істини і застереження, викладена в цих словах: “І будуть дивуватися ті, що живуть на землі, імена яких не були записані в книзі життя від закладін світу, коли побачать звіра, що був, і нема, і з’явиться”. — Об’явлення 17:8.

Вірні свідки Бога Єгови не будуть дивуватися і обманюватися. Вони будуть долати переслідування та опір, продовжуючи проповідати Його Теократію через Христа Ісуса та новий світ праведності та миру, який вона принесе, доки не завершиться робота свідчення і не настане остаточний кінець. Люди доброї волі, які зараз прислухаються до послання Царства Доброго Пастиря, також не будуть обманюватись, дивуватись та захоплюватись “гидотою спустошення”, яка оманливо стоїть на “святому місці” Божого Праведного Правительства. У виборі між “звіром”, на якому їздить “жінка” Вавилон, і “Агнцем”, вони обирають “Агнця” Єгови, який є “Цар над царями і Пан над панами”. Вони виходять з Вавилону, залишаючи її і “звіра” та його “роги” їхній долі в руках Всемогутнього Бога. Вони без зволікання прислухаються до попередження та настанови Царя, який передбачив появу фальшивого тимчасового миру та сказав: “Коли ж ви побачите гидоту спустошення, про яку говорив пророк Даниїл, що стоїть на святому місці, — хто читає, нехай розуміє, —

тоді ті, хто в Юдеї, нехай утікають у гори, бо тоді настане велика скорбота, якої не було від початку світу аж донині, і не буде”. — Матвія 24:15, 16, 21.

Лише ті, хто втече до “гір”, визначених Царем, переживуть ту найбільшу з усіх скорбот, Армагеддон, і увійдуть у праведний новий світ безкінечного миру. Тільки такі будуть мати свої імена записані в книзі життя від закладин нового світу. Їм, “іншим вівцям”, Добрий Пастир і Цар скаже: “Прийдіть, благословенні Отця Мого, успадкуйте Царство [благословення], уготоване вам від створення світу”. (Матвія 25:34) Єдині “гори”, до яких можна втекти за захистом і для виживання до вічного життя, — це Бог Єгова, велика “Скеля віків”, і Христос Ісус, “точний образ Отцевої сутності”. (Ісая 26:4, *Ам. Поп. Вер.*, прим.; Євреїв 1:3) Пророцтво Єгови через Даниїла уподібнює Його Теократичне Правительство через Христа Ісуса до “великої гори”, яка “наповнила всю землю”. Але спочатку це небесне Правительство розіб’є та назавжди усуне велику перешкоду для тривалого миру на землі, а саме — могутню організацію Сатани та її релігію. Натомість Правительство Єгови “стоятиме навіки”. — Даниїла 2:35, 44, 45.

Про Царя Теократичного Правительства Єгови написано так: “Влада на раменах Його, і кликнуть ім’я Йому: Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру. Примноженню Його правління та миру не буде кінця... ревність Господа Саваота це зробить”.

(Ісаія 9:6, 7) Про мирність Його правління в усьому світі написано наступне: “Гори принесуть мир народам, а пагорби — праведність. За його днів праведний процвітатиме, а достаток миру триватиме, доки місяць існує. Він буде панувати від моря до моря, і від ріки аж до кінців землі”. (Псалом 71:3, 7, 8) Про свободу від війни, свободу від нестатку та свободу від страху для тих, хто переживе Армагеддон і увійде в новий світ під Теократією, написано: “Не підійме меча народ на народ, і не навчатимуться більше війни. Кожен сидітиме під своїм виноградником та під своєю смоківницею, і ніхто їх не лякатиме, бо уста Господа [Єгови] Саваота сказали це”. — Михея 4:3, 4.

Більш повну інформацію про благословення миру, праведності та нескінченного життя на землі під Божим Царством ви знайдете в новій книзі, вперше виданій тут, на цій Асамблеї, під назвою

“НОВИЙ СВІТ”.

